

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΤΟΥ ΣΙΜΩΝΟΠΕΤΡΙΤΟΥ

Ψαλλομένη τῇ 9ῃ τοῦ μηνὸς Μαΐου

Ποίημα τοῦ Μητροπολίτου Ἐδέσσης Ἰωήλ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Τοῦ Ἄθωνος Ὄρους τὸν σεπτόν,
καὶ λαμπρὸν ἡγούμενον,
τῶν Ἀθηναίων διδάσκαλον,
τὸν Ἱερώνυμον,
ἐν ὁμοφωνίᾳ,
πάντες οἱ φιλάγιοι,
τιμῶντες ἐπαινέσωμεν ἄσμασι,
τὸν πολυέραστον,
τούτου βίον καὶ τὰ θαύματα,
καὶ τὰ ἄλλα,
αὐτοῦ κατορθώματα.
Αὐγαῖς Παρακλήτου σοφισθεῖς,
γέρον Ἱερώνυμε,
τοὺς προσελθόντας σοι ἔθρεψας,
σεμνοῖς διδάγμασι,
ἐν τῷ Μετοχίῳ,
Ἀθηνῶν πανόσιε,

διὸ ἱεροκῆρυξ γεγένησαι,
καλῶν τὰ τέκνα σου,
διανῦσαι τὴν σωτήριον,
μετανοίας,
ὁδὸν θεοστήρικτε.

Στηρίζας τὸν νοῦν σου πρὸς Θεόν,
τοῦ ἐχθροῦ ἐσκέδασας,
τὰ πονηρὰ ἐννοήματα,
καὶ ὄνειδίσματα,
τῶν συμμοναζόντων,
ἐν Μονῇ τοῦ Σίμωνος,
καὶ ὠφθης τῶν Πατέρων ὁμόηθος,
καὶ ἰσοστάσιος,
ἐπ' ἐσχάτων,
τοῖς συνοῦσί σοι,
τύπον ὄντως,
διδούς ταπεινώσεως.

Ἐν μέσαις Ἀθήναις ἀληθῶς,
ὡς ὄσιος ἤστραψας,
ἐν προσευχαῖς καὶ δεήσεσι,
παννύχοις στάσεσι,
ταῖς πολλαῖς νηστείαις,
καὶ δακρύων χεύμασι,
εὐφραίνων τῶν ἀγγέλων τὰ τάγματα,
ἀειμακάριστε,
Ἱερόνυμε καὶ γέγονας,
Ὁρθοδόξοις,
πατὴρ καὶ διδάσκαλος.

Δόξα. Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες,
δεῦτε μοναζόντων τοῦ Ἄθω ὁμήγουρις,
δεῦτε καὶ κροτήσαντες χεῖρας,
ὕμνήσατε χεῖλεσι,

καὶ λαμπρῶς ἐπαινέσατε,
 τὸν ἐν ἱερομονάχοις,
 τῆς διακρίσεως λύχνον,
 ἀσκήσεως ἐραστήν,
 καὶ σοφὸν διδάσκαλον,
 Ἰερώνυμον τὸν θεόφιλον·
 Οὗτος γὰρ ἐν τῇ Σίμωνος Πέτρα,
 ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀθήναις,
 ποδηγὸς ἐγένετο,
 κοσμικῶν καὶ μιγάδων,
 ἀσφαλῶς δεικνύων τοῖς πᾶσι,
 τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου,
 ὃν καθικετεύει ἐν οὐρανοῖς ἀπαύστως,
 ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἀπόστιχα

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῶ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ,
 μὴ παύση ἱκετεύων,
 ὑπὲρ τῶν σὲ φιλοῦντων,
 πολλὴν γὰρ παρρησίαν,
 ἐν τῷ Κυρίῳ ἔσχηκας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Κύριε Βασιλεῦ,
 προστάτευσον τὸν Ἄθω,
 καὶ Σίμωνος τὴν Μάνδραν,
 ἱκετηρίαις θεΐαις,
 Ἰερωνύμου μάκαρος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πόλις τῶν Ἀθηνῶν,
 καὶ πᾶσα Ἐκκλησία,
 ἐόρτασον ἐνθέως,
 τὴν μνήμην τοῦ ὀσίου,

Ἱερωνύμου ἄσμασι.

Δόξα.

Πάτερ σὺν τῷ Υἱῷ,
καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ,
εὐχαῖς Ἱερωνύμου,
ἡμᾶς ἐκ τῶν σκανδάλων,
τοῦ πονηροῦ ἐκλύτρωσαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δέσποινα Μαριάμ,
τοῦ κόσμου θεία σκέπη,
ἀπάλλαξον σοὺς δούλους,
ἐκ νόσων ἀνιάτων,
καὶ θλίψεων Πανάχραντε.

Νῦν ἀπολύεις, **τὸ Τρισάγιον,**
τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνήρ.
Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους στ'
καὶ ψάλλομεν πρῶτον τὰ ἐξῆς τρία Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Πανεύφημε ὅσιε Χριστοῦ,
ὄντως καταγώγιον,
ἀναδειχθεὶς θεοῦ Πνεύματος,
πολλοὺς διέσωσας,
ἐν τῷ ὄρει Ἄθω,
καὶ Μονῇ τοῦ Σίμωνος,
ἐκ βλάβης τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος,
διδάσκων ἄριστα,
τῷ σῶ βίῳ καὶ τοῖς ῥήμασι,
καθ' ἐκάστην,
σεμνὲ Ἱερώνυμε.

Ἐν μέσῳ βιῶν τῶν Ἀθηνῶν,
ὁ σὸς νοῦς ἐν Ἄθωνι,
Ἱερομόναχε ἔστηκε,
καὶ τὰ παλαιίσματα,
τῶν σεπτῶν πατέρων,
ἐν τῇ μνήμῃ ἤνεγκας,
διὸ καὶ τοὺς ἀγῶνάς σου ηὔξησας,
ἐν παρακλήσεσι,
καὶ νηστείαις Ἱερώνυμε,
τὰς ἡμέρας,
διάγων τοῦ βίου σου.

Ζωὴν τὴν ἀγίαν σου ὁρῶν,
ἐν Μονῇ τοῦ Σίμωνος,
ὁ πειραστὴς ἀντικείμενος,
πολλοὺς ἐξήγειρεν,
μοναστὰς καὶ ἄλλους,

κατὰ σοῦ θεόληπτε,
 ἀλλὰ τὸ τούτου θράσος ἐξέκοψας,
 τῇ ἀτυφίᾳ σου,
 καὶ εὐχαῖς σου ἱερώνυμε,
 καὶ ἐκτήσω,
 ψυχῆς τὴν εἰρήνευσιν.

Ἔτερα. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Τὸν Χριστὸν ἱερώνυμε,
 θεοφόρε ἠγάπησας,
 πάντα ἠγησάμενος τὰ ἐγκώμια,
 καὶ ἡδονὰς ὄντως σκύβαλα,
 ὡς Παῦλος Ἀπόστολος,
 θεοσόφως σημειοῖ
 διὰ τοῦτο ἐχώρησας,
 ἐν τοῖς σκάμμασι,
 τῶν ἁγίων Πατέρων ἀντιγράφων,
 ἐν πιστότητι τοῦ βίου,
 καὶ ἱεροῖς ἀγωνίσμασι.

Ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου,
 ὡς χρυσίον πολύτιμον,
 ἐκ τοῦ τάφου ἅγιε ἱερώνυμε,
 ἀναδυθεῖσα ἐσκόρπισε,
 ἀρώματα χάριτος,
 τοῖς σοῖς φίλοις θαυμαστῶς,
 καὶ νοσοῦντας ἰάσατο,
 σὺ γὰρ Πνεύματος,
 πολυτίμητον ὥφθης τοῦ Ἁγίου,
 τὸ ἀλάβαστρον καὶ σκεῦος,
 καὶ ποταμὸς ὁ ἀείρροος.

Πρὸς σὲ χεῖρας ἐκτείνομεν,
 ἱκεσίας καὶ κάμπτομεν,
 πρὸ τῆς σῆς εἰκόνας ἡμῶν τὰ γόνατα,
 ὡς ταπεινοὶ σου ὑμνήτορες,

ζητοῦντες τὰ πρόσφορα,
καὶ κατάλληλα ψυχῆς,
καὶ τὴν ῥῶσιν τοῖς σώμασι,
καὶ ὀλόφωτον,
τῆς σῆς μάνδρας ἐν Ἄθωνι τὴν σκέπην,
καὶ τοῖς σὲ ὑμνολογοῦσι,
τὴν ἀρωγὴν Ἱερώνυμε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων,
ἐγκαρδίως τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας,
ἐπὶ τὸν Ἄθωνα ἔδραμες,
τῶν μοναστῶν τὸ ἱερὸν τριβώνιον ἐνδυσάμενος.
Ἐν τῇ Μονῇ γὰρ τοῦ Σίμωνος,
ὡς ἑνσαρκος ἄγγελος βιώσας,
ταπεινοφροσύνη καὶ ἀτυφία,
καὶ καθαρότητι νοός,
καθυπέταξας τὰ πάθη τῆς σαρκός,
τῇ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
Διὸ πάντες οἱ φιλάγιοι,
ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου συνελθόντες,
γηθοσύνως μέλομεν·
Χαίροις τοῦ Ἄθωνος κλέος,
ὃ ἐν τοῖς ἴχνεσι τῶν πρὸ σοῦ,
Πατέρων στοιχήσας,
ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις,
καὶ ὡς ἥλιος φωτίσας,
μοναστὰς καὶ μιγάδας·
χαίροις τῶν ποδηγῶν διδάσκαλε,
ὃ στερεώσας τῇ πίστει τοὺς συνόντας σοι,
καὶ κουφίσας τὸ βᾶρος,
τῶν ἀμπλακημάτων μονοτρόπων καὶ κοσμικῶν·
χαίροις ὃ ἐν Ἀθήναις ὀφθείς,
θαυμαστὸς σύμβουλος πολλῶν ὀρθοδόξων,
τῶν ἐκζητούντων τὴν σὴν,
χάριν καὶ δύναμιν.

Καὶ τανῦν πάτερ Ἱερώνυμε,
 ἐν ταῖς τάξεσι τῶν ἀσκητῶν συναριθμηθεῖς,
 μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύων ἀπαύστως,
 ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Τῆς ἐορτῆς.**

**Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν,
 τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.**

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα
(κεφ. 10,7)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν καὶ θνητός, ὃς οἶδε σύνεσιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 4,7)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δὲ ἐστι

φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἥρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 3,1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων, ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ,
ἢ ἐν Ἄθωνι Μονῇ τῆς Σίμωνος Πέτρας,
ὡς ἐκθρέψασα ἐν ταῖς ἐσχάταις ταύταις ἡμέραις,
ἄνδρα ὄσιον,
ἔχοντα ἐν ἑαυτῷ,
τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος.
Οὗτος γὰρ ὁ μακάριος,

τὸ ἐγκόσμιον θέλημα,
 τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου,
 νικητικῶς ἐδαφίσας,
 ἀνελήλυθεν ἐν τῷ ὄρει,
 τῆς ἀπαθείας καὶ τῆς θεώσεως,
 ποδηγὸς γενόμενος,
 τῶν συμμοναστῶν αὐτοῦ,
 ὀδηγῶν αὐτούς,
 εἰς νομὰς σωτηρίας.
 Διὸ καὶ ἡμεῖς,
 τὴν μνήμην αὐτοῦ τιμῶντες,
 ἱκετικῶς λέγομεν·
 πάτερ Ἱερώνυμε,
 ταῖς σαῖς θερμαῖς ἱκεσίαις,
 πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν,
 τὴν σὴν μονὴν περιφρούρησον,
 ἐκ πάσης συμβάσεως,
 καὶ τοῦ ἀντικειμένου σκανδάλων τε,
 καὶ πάντων τῶν κακῶν.

Ἦχος β΄.

Ἐνδεδυμένος τὴν πανοπλίαν τῆς χάριτος,
 τὸν ψευδόμενον ἐφευρετὴν διάβολον,
 ἐπιτυχῶς ἀντέκρουσας.
 Οὗτος γὰρ πάτερ Ἱερώνυμε,
 ὡς ὁ Κύριος εἶπε,
 ψεύστης ἐστὶν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἑωσφόρος,
 διὰ δὲ δολίων τεχνασμάτων,
 καταβαλεῖν σε ἐπειράθη,
 ἀλλ' ἠττήθη ὑπὸ σοῦ,
 τῇ καρτερηκότητι,
 καὶ τῷ σῷ ταπεινῷ φρονήματι,
 ἐπὶ τῇ ἐλπίδι πρὸς Χριστόν·
 ὃν καθικέτευε,
 ὡς πατὴρ πολυφίλητος,
 ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Οὐκ ἔδωκας τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν,
 νυχθημερόν ἀγωνιζόμενος,
 τὸν καλὸν ἀγῶνα,
 πάτερ Ἱερώνυμε.
 Ἀγαπήσας γὰρ τὴν κατὰ Χριστὸν πτωχείαν,
 καὶ ἔχων μόνον,
 διατροφὰς καὶ σκεπάσματα,
 κατὰ τὸ λόγιον τοῦ Παύλου,
 τὰς ἡμέρας ἐξεμέτησας,
 τοῦ θεοφιλοῦς βίου σου,
 καταλιπὼν παράδειγμα τοῖς πᾶσι,
 λιτότητος καὶ πενίας,
 καὶ ἀπορρίψεως τῶν ἡδέων τοῦ κόσμου.
 Διὸ συναγωνιστὴς γενόμενος,
 τῶν θείων Πατέρων,
 καὶ μετατεθείς,
 ἐν ταῖς ἀγίαις μοναῖς,
 ὑπὲρ ἡμῶν ὅσιε τῶν μνημονευόντων σου,
 διηνεκῶς ταῖς ἀγίαις σου λιταῖς,
 μὴ παύση μνημονεύων,
 τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ὡσπερ ἡ ὄρνις,
 περιθάλλει τὰ νοσσία ἑαυτῆς,
 οὕτω καὶ σὺ ὀσιώτατε,
 τοὺς κατὰ πνεῦμα υἱοὺς καὶ θυγατέρας σου,
 ὡς φιλόστοργος πατήρ,
 τῷ σῶ παραδείγματι πρῶτον,
 καὶ εἶτα τοῖς λόγοις σου,
 ἐκ παγίδος τοῦ πτερνοσκόπου,
 διεφύλαξας.
 Πάντες γὰρ ἐν Ἀθήναις,
 προσέβλεπον,
 ἐν υἱικῇ ἀγάπῃ,

πρὸς τὸ πρόσωπόν σου,
 τὸ ἰλαρὸν καὶ μελίχιον,
 καὶ κατηυφραίνοντο,
 ἔχοντες τοιοῦτον ἐν πνεύματι πατέρα,
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὄργανον,
 καὶ τοῦ Χριστοῦ,
 γνήσιον διδάσκαλον·
 ὃν δυσώπει εὐχαῖς σου,
 πάτερ Ἱερώνυμε,
 ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων,
 τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα Πατρί. **Ἦχος ὁ αὐτός.**

Ὁλβιος ὁ τάφος,
 γέρων Ἱερώνυμε,
 ὁ δεξάμενος τὸ σῶμά σου,
 τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
 καὶ ὄλβιοι Πάτερ,
 κοσμικοὶ καὶ ἱερεῖς,
 καὶ τῶν μοναστῶν τὸ πλῆθος,
 οἱ τελέσαντες τὴν κομιδὴν,
 τῶν ἡγιασμένων ὀστέων σου.
 Τὰ σὰ γὰρ ἅγια λείψανα,
 καθάπερ ἄνθη μυρίπνοα,
 τῷ ἀρώματι τῆς σῆς ἀγιότητος,
 τοὺς πάντας περιέβαλλον,
 πρὸς δόξαν Θεοῦ,
 ὃν πάτερ πανόσιε,
 ταῖς ἱκεσίαις σου εὐμένισον,
 ὑπὲρ τῶν σὲ φιλούντων,
 καὶ ψαλλόντων ἐν χαρᾷ,
 τὰ σὰ κατορθώματα.

Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς.**

**Εἰς τὸν στίχον.
Τοῦ Ἁγίου Στιχηρὰ Προσόμοια.**

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.
 Χαίροις ἁγίου Ὁρους βλαστός,
 Σίμωνος Πέτρας,
 ποδηγὸς ἀκριβέστατος,
 ὁμότης τῶν Πατέρων,
 ἱερωσύνης φωστήρ,
 ἐν ἐσχάτοις χρόνοις παναοίδιμε·
 ὡς σκεῦος γὰρ χάριτος,
 Παρακλήτου ἐδίδαξας,
 τοῖς ἀσκουμένοις,
 ἐν τῇ μάνδρα σου ὄσει,
 τὴν ταπείνωσιν,
 καὶ τὰ ἄλλα χαρίσματα·
 ὅθεν σε Ἱερώνυμε,
 λαμπρῶς μακαρίζομεν,
 καὶ εὐσεβῶς τὴν σὴν μνήμην,
 ἐπιτελοῦμεν ἐν ἄσμασιν,
 αἰτοῦντες αὐγαῖς σου,
 τοῦ νοὸς ἡμῶν τὸ σκότος,
 λυθῆναι Ἁγιε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Χαίροις τῶν ἐν Ἀθήναις πιστῶν,
 ἀνδρῶν γυναιῶν καὶ παιδίων διδάσκαλος,
 ὁ θεῖος ἐξομολόγος,
 καὶ ἱερεὺς εὐλαβής,
 φροντιστὴς πενήτων ὁ φιλόανθρωπος,
 νοσοῦντων ἀντίληψις,
 κλονουμένων τὸ στήριγμα,
 τῶν δαιμονώντων,
 σωστικὴ συμπαράστασις,
 πεπτωκότων τε,
 ἢ τελεία ἀνόρθωσις,

Ἅγιε Ἱερώνυμε,
πατήρ θεοδώρητε,
τοῦ μετοχίου ὁ πύργος,
καὶ μοναζόντων τὸ πρότυπον,
μὴ παύη πρεσβείαις,
τοὺς ἐν πταίσμασι πεσόντας,
ἐλευθερώσασθαι.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Πάτερ δοκιμασθεὶς ὡς χρυσός,
ἐν πειρασμοῖς τοῦ ἀντιδίκου ἀλάστορος,
καὶ ἄλλαις συκοφαντίαις,
τῶν κακοφρόνων ἀνδρῶν,
ἐν Ἀθήναις μάκαρ,
καὶ ἐν Ἄθωνι,
ἐξῆλθες λαμπρότερος,
συνδρομῇ θείας χάριτος,
καὶ τῆς Πανάγνου,
τῆ ἀγκῆ Ἱερώνυμε,
καὶ ἐσκέδασας,
τοῦ ἐχθροῦ πειρατήρια,
νῦν δὲν ἀξιοτίμητε,
ὁσίων συνέκδημε,
ἐν ταῖς μοναῖς τῶν αὐλῶν,
τὴν σὴν πατρίδα πρεσβείαις σου,
ἀεὶ προστατεύων,
μὴ ἐλλείπῃς οἱ σοὶ φίλοι,
καθικετεύομεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ ἰδίῳ θελήματι,
καθ' ἐκάστην ὥραν θνήσκων,
καὶ καθαρθεὶς συντόνοις ἀσκήσεσι,
καὶ τῶν δακρῶν ῥεῖθροις,
καὶ ἀπεκδυσάμενος τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον,
ἐπολιτεύσω ὡς ἄσαρκος,

προκαλῶν εἰς ἔπαινον,
 τῶν ἀγγέλων τὰς τάξεις.
 Ὅθεν ὀσιώτατε,
 πάτερ Ἱερώνυμε,
 ἀνῆλθες εἰς ὄρος θεωρίας,
 καὶ μετὰ τῶν ὀσίων Πατέρων συνδιαιτώμενος,
 παρρησίαν ἔσχηκας,
 πρὸ τοῦ θρόνου τοῦ Δεσπότη·
 μὴ ὀκνήσῃ ἱκετεύων,
 ὑπὲρ πάντων ἡμῶν,
 τῶν περιχαρῶς τιμώντων,
 τὰ σὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς.**

Νῦν ἀπολύεις, **τὸ Τρισάγιον**
καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ἐν Ἄθῳ πατέρων τὸ ἐγκαλλώπισμα,
 καὶ τοῦ σεπτοῦ κοινοβίου,
 Σίμωνος Πέτρας βλαστός,
 ἀνεδείχθης ἐπ' ἐσχάτων Ἱερώνυμε,
 σὺ γὰρ ἀνίσχες ὡς φωστήρ,
 ἐν τῷ ἄστει Ἀθηνῶν,
 φωτίζων πιστῶν τὰ πλήθη·
 καὶ νῦν μὴ παύσῃ πρεσβεύων,
 ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἄτερον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα Σίμωνος Πέτρα,
 Ἱερώνυμε τὰ σὰ ὀστέα,
 καὶ ἐν Ἀθήναις παμμάκαρ εὐφραίνεται,
 τῆς Ἀναλήψεως θεῖον μετόχιον,

σὺ γὰρ ἐσχάτως ὡς ὄντως διδάσκαλος,
καθωδήγησας ὀρθῶς τῶν πιστῶν πληρώματα,
πρὸς τρίβον τὴν σωτήριον μακάριε.

Ἄτερον

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ποθήσας τὸν Κύριον,
ἐξ ἀγκαλῶν σῆς μητρός,
εἰς Ἄθωνα ἔδραμες,
συμμοναστής γεγονώς,
ὁσίοις πανεύφημε,
σὺ γὰρ τῶν ἱερέων,
ένδυθεις τὸν χιτῶνα,
ἠΰγασας ἐν Ἀθήναις,
Ὅρθοδόξων τὰ πλήθη,
καὶ νῦν πάντας φυλάττεις,
λιταῖς Ἱερώνυμε.

Καὶ τῆς ἐορτῆς.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐν Ἄθῳ ὡς ἀστήρ,
 Ἰερώνυμε πάτερ,
 ἀνέτειλας πολλούς,
 ταῖς ἀυγαῖς σου φωτίζων,
 ἀλείπτῃς γὰρ θεόσοφος,
 ἀνεδείχθῃς ἀγῶσί σου,
 ὄθεν σήμερον,
 τὴν σὴν ἐπέτειον ὕμνοις,
 ἑορτάζοντες,
 τοὺς θαυμαστοὺς σου ἀγῶνας,
 φαιδρῶς μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Ἐν μέσῳ Ἀθηνῶν,
 ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων,
 ὡς λύχνος θαυμαστός,
 διακρίσεως ὥφθῃς,
 ἰώμενος τὰ τραύματα,
 τῶν ψυχῶν συμβουλίαις σου,
 καὶ ὡς ἕτερος,
 σὺ Μωϋσῆς καθωδήγεις,
 τοὺς συνόντας σοι,
 πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου,
 σοφὲ Ἰερώνυμε.

Καὶ νῦν. Τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Συκοφαντίας,
 μοναστῶν ἀνοήτων,

έν τῇ Μονῇ σου,
 Ἰερώνυμε πάτερ,
 καὶ κοσμικῶν ὁμοίως διεσκέδασας,
 βίου καθαρότητι,
 προσευχαῖς καὶ νηστείαις,
 ἀτυφία λόγων σου,
 ὡσπερ ἄγγελος ἄλλος,
 διὸ καὶ κάραν ἔθραυσας ἐχθροῦ,
 πατρὸς τοῦ ψεύδους,
 καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα Πατρί. Ὅμοιον.

Ὡς ἐλεήμων,
 Ἰερώνυμε πάτερ,
 έν ταῖς Ἀθήναις,
 τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ξένους,
 καὶ σιτοδότης ἄριστος ἐψώμισας,
 σὺ γὰρ ἀφιλάργυρος,
 καὶ μὴ ἔχων θεόφρον,
 πλούτη τὰ ἐπίγεια,
 ὡς ὁ Παῦλος ὁ μέγας,
 τύπος ἐγένου ὅσιε ζωῆς,
 τοῖς ὀρθοδόξοις,
 πιστοῖς ἀξιάγαστε.

Καὶ νῦν. Τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ σὰ λείψανα πάτερ τὰ ἱερά,
 ὡσπερ χεῖμαρρος ὠφθησαν δωρεῶν,
 σοφὲ Ἰερώνυμε καὶ πολλοῖς ἐχαρίσατο,
 τὴν ἰατρείαν πάτερ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος,
 καὶ τοῦ νοὸς εἰρήνην,
 παθῶν τὴν ἀφάνειαν.

Ὅθεν γηθοσύνως,
 ἀσπαζόμεθα κάραν,
 καὶ πάντα ὀστέα σου,
 τὰ μυρίπνοα Ἄγιε,
 αἰτούμενοι ἅπαντες,
 ταῖς ἱκετηρίαις ταῖς σαῖς,
 ἐκφυγεῖν τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον,
 καὶ τυχεῖν Βασιλείας,
 τῆς ἄνω ἐλπίζομεν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἡ ἐν Ἄθῳ μονή σου ἡ ὑψηλή,
 καλουμένη τοῦ Σίμωνος ἡ σεπτή,
 ὁμοῦ καὶ Ἀνάληψις,
 τὸ μετόχιον γάννυται,
 ἐπιτελοῦντες πάτερ,
 τὴν μνήμην σου ἄσμασι,
 καὶ προσκαλοῦσι πάντας ἡμᾶς Ἱερώνυμε·
 Ὅθεν κατὰ χρέος,
 ἐπαινοῦμεν τὸν βίον,
 τὸν σὸν ἀξιότιμε,
 κακοπάθειαν σώματος,
 καὶ νυχθήμερον δέησιν,
 σὺ γὰρ ἀκαταπαύστοις εὐχαῖς,
 πρεσβευτῆς ἐγένου πρὸς τὸν Κύριον,
 ὑπὲρ ἡμῶν αἰτούντων,
 τὴν σὴν συμπαράστασιν.

Θεοτοκίον. Τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον ὀσιακόν.

Ὁ Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ ὀσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Πατρικῆ συνδεόμενος ἀγάπη,
τοῖς πνευματικοῖς σου τέκνοις,
ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐδέου,
ὑπὲρ αὐτῶν πρὸς τὸν Κύριον,
Πάτερ Ἱερώνυμε.

Ὡς φιλόστοργος γὰρ πατήρ,
ἔκλαιες μετὰ τῶν θλιβομένων,
καὶ χαρὰν ἔσχες μεγίστην,
ἐπὶ τῇ προκοπῇ αὐτῶν.

Διὸ καὶ πολλοὶ ἐγένοντο ἔκθαμβοι,
διὰ τε τοὺς ψυχωφελεστάτους λόγους,
τὴν ἀπλότητα τῶν ἠθῶν σου,
τὴν πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἐλεημοσύνην σου,
τὸν εὐαγγελικόν σου βίον,
καὶ τὴν ἄμετρον πρὸς Χριστὸν ἀγάπην σου.
Εἰς ὃν πρέσβευε διηνεκῶς,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα οἱ Κανόνες.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς καὶ οἱ ἐξῆς δύο Κανόνες τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου πρῶτος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
«Ὅσιε Ἱερώνυμε πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Ἰωήλ»

Ἦδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὅσιως ἐβίωσας,
ἐπὶ τῆς γῆς Ἱερώνυμε,

διὸ καὶ κατώκησας,
ἐν οὐρανίαις μοναῖς,
διδαιτώμενος,
πατράσι τοῖς ὁσίοις,
μεθ' ὧν πάτερ πρέσβευε,
ὑπὲρ τῶν φίλων σου.

Σοφῶς Ἱερώνυμε,
τὴν σὴν Μονὴν ἐν τῷ Ἄθωνι,
διώκησας χάριτι,
τοῦ θείου πνεύματος,
καὶ ἀνέπαυσας,
χορὸν συνασκητῶν σου,
ὡς ἔνσαρκος ἄγγελος,
θεοχαρίτωτε.

Ἰσχύσας πανεύφημε,
τῶν σαρκικῶν ἐξεγέρσεων,
ἐκτήσω ἀπάθειαν,
τὴν κορυφὴν ὀρεκτῶν,
καὶ ἐγύμνασας,
τῷ βίῳ σου καὶ λόγοις,
πατέρων τὸν σύλλογον,
ἐν ὄρει Ἄθωνι.

Θεοτοκίον.

Ἐλπίδα ἀκλόνητον,
καὶ τὸ γλυκὸν παραμύθιον,
ἡμῶν τῶν ἐν πταίσμασι,
πεσόντων Δέσποινα,
σὲ γινώσκομεν,
ὡς τὸν Χριστὸν τεκοῦσα,
τὸν αἶροντα ἅπαντα,
βροτῶν τὰ πταίσματα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου δεῦτερος, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·
«Ἱερώνυμον τιμῶμεν τὸν νέον ὄσιον. Ἰωήλ»

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην φαραῶ.

Ἱερωνύμου τὰ πολλὰ θαυμάσια ἐκδιηγούμενοι,
ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις,
Ἰησοῦ μου φώτισον,
τὸν νοῦν ταῖς ἐνεργείαις σου,
καὶ καρδίαν ὁμοίως,
ὅπως ὑμνήσωμεν ἄσμασι,
τούτου τὰ σημεῖα καὶ θαύματα.

Ἐξ ἡλικίας παιδικῆς ἠγάπησας τὸν μόνον Κύριον,
καὶ πολλαῖς εὐχαῖς σου,
παρεκάλεις ὄσιε,
έλθεῖν εἰς ὄρος Ἅγιον,
τῆς Παρθένου Μαρίας,
καὶ ἐνδυθῆναι τὸν τρίβωνα,
τῶν ἀσκητευόντων μακάριε.

Ἦρωσθεις δυνάμει τοῦ Χριστοῦ παντάνακτος,
τὸν ἀντικείμενον,
πτερνιστὴν ἀρχαῖον,
ἀνδρικῶς ἐνίκησας,
καὶ ὠφθης Ἱερώνυμε,
τῶν ἀρχαίων Πατέρων,
ὁ μιμητὴς καὶ ὁμότροπος,
πάντας καταπλήττων τῷ βίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ἦ τῆς πολλῆς σου προμηθείας Δέσποινα,
θεοχαρίτωτε,
πῶς ἡμᾶς σκεπάζεις,
ἐκ πολλῶν συμβάσεων,
ὡς καὶ κακῶν προθέσεων,
τοῦ ἀρχαίου βελίαρ,

τοῦ ἀεὶ διαστρέφοντος,
ἐντολὰς καὶ νόμους τοῦ Κτίσαντος.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου πρῶτος.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους
Ἴσχυν εἰληφῶς ἐκ τοῦ Κυρίου,
καὶ χάριν πολλὴν καὶ φωτισμόν,
τοὺς λογισμοὺς διώρθωσας,
τῇ προοράσει Ἁγιε,
τῶν κατὰ πνεῦμα τέκνων σου,
πάτερ σεμνὲ Ἱερώνυμε.

Ἐώρας τῇ θείᾳ προοράσει,
πολλὰ παρελθόντα ἀκριβῶς,
ὁμοῦ καὶ τὰ ἐρχόμενα,
διὸ καὶ προεφύλαξας,
υἱοὺς καὶ θυγατέρας σου,
ἐκ τῶν παγίδων τοῦ δράκοντος.

Ῥωσθεὶς οὐρανόθεν θεοφόρε,
ἐκτήσω χαρίσματα πολλά,
ἐν οἷς καὶ τὴν διάκρισιν,
καὶ ὠφθης Ἱερώνυμε,
ὁ ἀπλανὴς διδάσκαλος,
καὶ προφητῶν ἰσοστάσιος.

Θεοτοκίον.

Ῥ μῆτερ Παρθένε Θεοτόκε,
ἰλέωσον Κύριον Χριστόν,
εὐχαῖς καὶ ἱκεσίαις σου,
ἵνα ῤυσθῶμεν ἅπαντες,
ἀσθενειῶν τοῦ σώματος,
καὶ ψυχικῶν ἐνοχλήσεων.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου δεύτερος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νῦν ἐν Ἀθήναις εὐλαβῶς,

τὸ σὸν μνημόσυνον πάτερ,
 ἐπιτελοῦμεν Ἱερώνυμε ὕμνοις,
 ἐκζητοῦντες ταπεινῶς,
 τὴν σὴν πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον,
 πρεσβείαν ὑπὲρ πάντων,
 τῶν σὲ τιμώντων πανόλβιε.

Ἵποταχθεὶς ὀλοσχερῶς,
 θελήματα τοῦ Κυρίου,
 προοράσεως τὸ χάρισμα ἔσχες,
 καὶ δι' αὐτῆς σεμνοπρεπῶς,
 πολλοὺς ἐποδηγέτησας,
 στερῶς πρὸς Βασιλείαν,
 τῶν Οὐρανῶν Ἱερώνυμε.

Μεμαθηκῶς τὴν μυστικὴν,
 τῶν ἀσκητῶν πολιτείαν,
 ἀνεδείχθης ἀκριβῆς μοναζόντων,
 Ἱερώνυμε σεπτέ,
 πατήρ τε καὶ διδάσκαλος,
 ἀγάζων τοὺς συνόντας σοι,
 τῇ βιοτῇ καὶ τοῖς λόγοις σου.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐκ βάθους τῆς ψυχῆς,
 Θεοχαρίτωτε Μῆτερ,
 ἱκετεύω σε καὶ λέγω ὃ τάλας
 σκορπισμὸν τὸν τοῦ νοός,
 κατάπαυσον δυνάμει σου,
 καὶ δός μοι εἰρηναίους,
 συλλογισμοὺς καὶ κατάστασιν.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸ πρῶτον ἰέρευσας ἐν τῇ Μονῇ σου καλῶς,
 καὶ εἶτα διέλαμψας ἐν ταῖς Ἀθήναις σοφέ,
 ὡς ἄστρον πολύφωτον,

σὺ γὰρ τῇ ταπεινώσει,
καὶ ἀσκήσει συντόνω,
εἴλκυσας Παρακλήτου,
ἐνεργείας πλουσίως,
διὸ καὶ ἐχορήγεις,
πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν. **Τὸ τῆς Ἑορτῆς.**

Κανὼν τοῦ Ἁγίου πρῶτος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νέος ὥφθης ἐλεήμων,
Ἱερώνυμε ὄσιε,
ἐν τῷ μετοχίῳ,
Σίμωνος τῆς Πέτρας τοὺς πένητας,
καὶ ἐνδεεῖς ἀδελφούς σου ὡς φιλόστοργος,
καὶ φιλεύσπλαγχνος,
ἐπιστηρίζων ἐκάστοτε.

Ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην πάτερ,
τῶν ἀπόρων τὸν σύλλογον,
ἐν κλειναῖς Ἀθήναις,
ὄσιε ποικίλως ἐστήριξας,
ἐν λόγοις θείοις καὶ ἔργοις,
καὶ ἐν χρήμασι,
μιμησάμενος,
τὸν Ἰησοῦν Ἱερώνυμε.

Μυστικῶς ἐν ταῖς οἰκίαις,
τῶν πενήτων διέβαινες,
καὶ παρέσχες τούτοις,
πάντα τὰ χρειώδη ὡς ἄγγελος,
δωρεοδότης θεόφρον Ἱερώνυμε,
διὸ εἴληφας,
ἐν οὐρανῷ τὴν ἀντίδοσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐπεγνώσθης τοῦ ἐλέους,
 τὸ δοχεῖον Πανάμωμε,
 χορηγοῦσα πᾶσι,
 πάντα τὰ χρειώδη τοῦ σώματος,
 καὶ τῶν ψυχῶν ἀναγκαῖα ὡς γεννήσασα,
 ἐλεήμονα,
 Υἱὸν τοῦ κόσμου διάσωσμα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου δεύτερος. Σύ μου ἰσχύς.

Νῦν ὁ λαός,
 ἐν ταῖς Ἀθήναις ἀγάλλεται,
 καὶ ἐν Ἄθῳ,
 Σίμωνος κοινόβιον,
 πανηγυρίζει σεμνοπρεπῶς,
 τὴν σὴν θείαν μνήμην,
 ἀειμακάριστε ἅγιε,
 καὶ ψάλλουσι τὸν βίον,
 καὶ τὰ θαύματα πάντα,
 Ἱερώνυμε ὅσα ἐποίησας.

Τὰς ἀρετάς,
 καὶ τὰ χαρίσματα ἅπαντα,
 ἃ ἐκτήσω,
 ἐν πολλαῖς ἀσκήσεσι,
 καὶ διακρίσει τῇ σωστικῇ,
 ὡσπερ ἐδιδάχθης,
 μακροχρονίως πανόλβιε,
 ὑπὸ τοῦ Παρακλήτου,
 τῷ λαῷ τοῦ Κυρίου,
 ἐπεδείξω Χριστοῦ Ἱερώνυμε.

Ἴνα Χριστοῦ,
 ὧ Ἱερώνυμε ὅσιε,
 τὸ βραβεῖον,
 ἄνω ὄντως κλήσεως,

καθάπερ γράφει ὁ μαθητής,
ὁ κλητὸς καὶ μέγας,
τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος,
κερδίσης ἐπαξίως,
ἐν τῷ κόσμῳ ἡσκήθης,
ὡς οἱ πάλαι Πατέρες καὶ ἅγιοι.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ,
σῶζε τοὺς σὲ ἱκετεύοντας,
ἐκ παγίδων,
τοῦ ἀρχαίου δράκοντος,
ταῖς σαῖς πρεσβείαις πρὸς τὸν Χριστόν,
σὺ γὰρ ὠφθης Κόρη,
παντὸς τοῦ κόσμου ἡ σῴτειρα,
ὡς τέξασα ἀσπόρως,
τὸν κτίστιν τῶν ἀπάντων,
τοῦ ἀνάρχου Υἱὸν τὸν συνάναρχον.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου πρῶτος

ᾠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Παιδείαν πολύτιμον,
πανόσιε προσείληφας,
ἐκ τῶν πειρασμῶν τοῦ ἀντιδίκου,
καὶ ἐξ ἀνθρώπων τῶν μωρολόγων σοφέ,
διὸ καὶ πολλὴν ἐκ τοῦ Θεοῦ,
ἔσχες τὴν ἀντίδοσιν,
πλουτισμὸν ἤγουν χάριτος.

Ῥημάτων ἐσκέδασας,
τῶν ἀσεβῶν κατηγορῶν σου,
δείξας Ἱερώνυμε παμμάκαρ,
φρόνησιν θεῖαν,
διαγωγὴν θαυμαστήν,
σὺν τούτοις διάκρισιν σαφῆ,
ἅμα δὲ ταπείνωσιν,

καὶ ἀγάπην ἀπέραντον.

Ἐδίδασκες ὄσιε,
τῶν πειρασμῶν ὠφέλειαν,
λόγοις σου καὶ βίῳ ἐν Ἀθήναις,
πᾶσι παρέχων,
θεῖον ὑπόδειγμα,
ἅγιε σαυτὸν μὴ δειλανδρῶν,
πρὸ τῶν ἐν τοῖς ψέμμασι,
ἀναιτίως πληττόντων σε.

Θεοτοκίον.

Σὲ Πάναγια Δέσποινα,
ὡς προειποῦσα ἄριστα,
γέννη τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀγγέλων,
ὕμνολογοῦσι,
τὰ μεγαλεῖά σου,
καὶ τόκον τὸν θεῖόν σου σεμνή,
τὸν ἐλευθερώσαντα,
τοὺς βροτοὺς ἐκ τοῦ δράκοντος.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου δεύτερος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡσπερ ῥεῦμα χαρίτων,
ἐν Ἀθήναις γέγονε,
μονὴ Ἀναλήψεως·
πολλοὺς γὰρ ἰάσω,
ἐκ παθῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος,
καὶ τῶν δαιμονώντων,
τὴν ζάλην πάτερ θεραπεύσας,
χαριτόβρυτος ὦφθης πανόσιε.

Μεριμνῶν ὑπὲρ πάντων,
τῶν ἐχόντων ὄσιε,
χρείας τοῦ σώματος,
σιτοδότης κόσμου,
ἀνεδείχθης ἐσχάτως πανάριστε,

έν Ἀθήναις μέσαις,
 ψωμίζων τοὺς ἀπορουμένους,
 Ἰωσήφ μιμηθεὶς τὸν τρισόλβιον.

Ἐνεφάνης θεόφρον,
 έν όνειροις τοῖς τέκνοις σου Ἱερώνυμε,
 διδάσκων καὶ λέγων,
 τοῦ Θεοῦ έντολάς καὶ τὰ κρίματα,
 θεραπεύων ἅμα,
 τὰς νόσους καὶ τὰς κακουχίας,
 τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος Ἄγιε.

Θεοτοκίον.

Νῦν τὴν γλῶτταν ἀνθρώπων,
 τῶν μακαριζόντων σε ὕμνοις πρεσβείαις σου,
 τρανῶσαι μὴ παύση,
 Θεοτόκε Παρθένε Πανύμνητε,
 ἵνα στεντορεία,
 τὰ σὰ σημεῖα τὰ μεγάλα,
 διηγῆσωνται πάντα οἱ δοῦλοί σου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου πρῶτος.

Ὡδὴ στ´. Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Βαβαὶ τῆς θείας ἀγάπης σου!
 Ἐποίεις τὰ αὐτὰ τῷ Κυρίῳ σου,
 διὸ τοὺς μείρακας,
 καὶ τῶν παιδίων τὸν ὄμιλον,
 ἠγάπας Ἱερώνυμε,
 ἀξιάγαστε.

Ἐμφρόνως πάτερ ὠδήγησας,
 τοὺς νέους καὶ νεάνιδας Ἄγιε,
 ὧ Ἱερώνυμε,
 παιδαγωγῶν διακρίσει σου,
 τὰ ὑδαρώδη γνώμης,
 αὐτῶν θελήματα.

Ἰπὸ τὴν σκέπην σου Ὅσιε,
τῶν τέκνων σου τὰ τέκνα ἐτήρησας,
μακρὰν τῶν πράξεων,
τῶν σαρκικῶν ἀπολαύσεων,
καὶ μολυσμῶν ἀτόπων,
καὶ παραπτώσεων.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς νηδύος σου Ἄχραντε,
προῆλθεν ὁ Υἱός σου καὶ Κύριος,
καὶ διεσώσατο,
τῶν γηγενῶν τὰ συστήματα,
ἐκ τῆς πικρᾶς δουλείας,
τοῦ πολεμήτορος.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου δεῦτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ βάρος ἀσθενειῶν,
ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις σου,
ὡς τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ,
θεόφρον ἐβάστασας,
καὶ εἴληφας ἅγιε,
ἐκ χειρῶν Κυρίου,
τὸ βραβεῖον Ἱερώνυμε.

Ὁ νοῦς σου θεοειδής,
ἐδείχθη ὄντως μακάριε,
διὸ ὡς οἱ παλαιοί,
ἐνήργεις καὶ ἔπραττες,
παρέχων τὴν ἄφεσιν,
τοῖς σὲ λειδωροῦσι,
καθ' ἡμέραν Ἱερώνυμε.

Νενίκηται ὑπὸ σοῦ,
ὁ πτερνιστῆς Ἱερώνυμε,
μὴ φέρων τῆς ἀρετῆς,

τῆς σῆς τὰ θαυμάσια,
εὐχὰς πρὸς τὸν Κύριον,
καὶ πυκνὰς νηστείας,
καὶ τῆς γνώμης ἀνεξίκακον.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦντί μοι τὴν ψυχὴν,
Θεοχαρίτωτε Δέσποινα,
λιταῖς σου πρὸς τὸν Χριστόν,
ὕγείαν παράσχου μοι,
καὶ δός μοι τὴν ἄνεσιν, ἵνα ψάλλω μῆτερ,
τῶν χαρίτων σου τὸ πέλαγος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ὡς τῶν ὁσίων μιμητὴν τὸν ἀκριβέστατον,
καὶ καθηγούμενον ἐν Ἄθῳ Ἱερώνυμον,
οἱ πιστοὶ ἐπευφημήσωμεν ἐγκαρδίως·
ἐν Ἀθήναις γὰρ ὡς ἄγγελος ἐβίωσε,
καὶ πολλοὺς πρὸς τὸν Σωτῆρα καθωδήγησε·
διὸ κρᾶζομεν· χαίροις πάτερ πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος

Ἄγγελος ἐν τῷ Ἄθῳ,
Ἱερώνυμε ὦφθης,
ἐν χρόνοις τοῖς ἐσχάτοις θεόφρον,
ὡς ἠγούμενος γὰρ τῆς Μονῆς,
τοῦ ὁσίου πατρὸς μάκαρ τοῦ Σίμωνος,
ἐφώτισας μονάζοντας,
καὶ κοσμικοὺς τοὺς σοὶ βοῶντας·
Χαῖρε τὸ σκεῦος πολλῶν χαρίτων,
χαῖρε τὸ μέλος χοροῦ ἁγίων·
χαῖρε κοινοβίου τοῦ Σίμωνος καύχημα,
χαῖρε παντὸς Ἄθῳ μολπὴ καὶ μελώδημα·
χαῖρε ὅτι ἐταπείνωσας σεαυτὸν διὰ Χριστόν,
χαῖρε ὅτι κατενίκησας τὸν ἀόρατον ἐχθρόν·

χαῖρε ὅτι ἐν μέσῳ Ἀθηνῶν διαλάμπεις,
 χαῖρε ὅτι ἀνδρείως τὰ σὰ πάθη σκεδάζεις·
 χαῖρε ἀνδρῶν ἀζύγων τὸ καύχημα,
 χαῖρε σεμνῶν ἐγγάμων τὸ θάρσημα·
 χαῖρε πολλῶν κοσμικῶν βακτηρία,
 χαῖρε βροτῶν ἀσθενῶν θεραπεία·
 χαίροις πάτερ πανεύφημε.

Συναξάριον

Τῇ ἐνάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Ἱερωνύμου τοῦ Σιμωνοπετρίτου, ὅστις ἐκοιμήθη ἐν Ἀθήναις τῇ στ' τοῦ μηνός Ἰανουαρίου, καὶ διὰ τὸ εἶναι τὴν ἡμέραν ταύτην τὴν ἔνδοξον τῶν Θεοφανείων ἑορτήν, μετετέθη.

Στίχοι

*Ἱερώνυμε μνήσθητι ἡμῶν πάντων,
 τῶν τὴν μνήμην σου ἐν ὕμνοις γεραιρόντων.*

Οὗτος ὁ νέος ὄσιος πατήρ ἡμῶν Ἱερώνυμος ὁ Σιμωνοπετρίτης ἐγεννήθη κατὰ τὸ ἔτος 1871 ἐν Ρεῖζ-Δερὲ τῆς Μ. Ἀσίας ὑπὸ εὐσεβῶν γονέων, ἦτοι τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Μαρίας, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀνέθρεψαν ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου. Ἐν τῇ μικρᾷ ἡλικίᾳ εἰσήλθεν ἐν τῷ κοινοβίῳ τῆς Σίμωνος Πέτρας, ἔνθα καὶ διεκρίθη ἐν τῇ ταπεινώσει, τῇ προσευχῇ καὶ τῇ ὑπακοῇ. Ἀνεδείχθη ἡγούμενος τῆς ὑψηλῆς Μονῆς τοῦ ὁσίου πατρὸς Σίμωνος. Διεκρίθη διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἀρετῆς τῆς διακρίσεως. Παραιτηθεὶς ἀρχικῶς ἐτοποθετήθη εἰς τὸ μετόχιον τῆς Θείας Ἀναλήψεως ἐν τῷ Βύρωνι Ἀθηνῶν. Ἦτο ἄνθρωπος τῆς προσευχῆς, τῆς λατρείας καὶ τῆς ἐλεημοσύνης. Ἔδειξε καὶ σημεῖα τοῦ προορατικοῦ χαρίσματος, τὸ ὁποῖον κατεῖχε. Ἐκοιμήθη ὀσιακῶς ἐν Κυρίῳ ἐν Ἀθήναις τῇ 24ῃ Δεκεμβρίου κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον ἢ τῇ 6ῃ Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐβδόμου ἔτους (1957) κατὰ τὸ νέον. Ἔδειξε πολλὰ σημεῖα ἀγιότητος καὶ κατ' ὄναρ καὶ καθ' ὕπαρ. Ἡ ἑορτὴ του μετετέθη τῇ ἐνάτῃ Μαΐου, ἐπομένῃ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν ἱερῶν λειψάνων αὐτοῦ.

Ταῖς τοῦ σοῦ ὀσίου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου πρῶτος.

Ὦδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἐπερέβαλες,
ὀσίους τε καὶ μάρτυρας,
ἐν τῇ ἀσκήσει σου,
καὶ ἀρεταῖς σου ὁμοῦ,
καὶ γέγονας ὅσιε,
ζωῆς ὑπόδειγμα,
Ἰερώνυμε,
τῶν Ἀθηνῶν ὠράϊσμα,
καὶ τοῦ Ἄθωνος τὸ κλέος.

Πανσεβάσμιε,
τὸν νοῦν σου ἐπεστήριξας,
πρὸς τὰ οὐράνια,
καὶ τὰς μονὰς τοῦ Πατρός,
διὸ καὶ ἐνίκησας,
κόσμου τὰ θέλγητρα,
τὰ φθειρόμενα,
καὶ πάντα τὰ ἐγκόσμια,
Ἰερώνυμε θεόφρον.

Ἐθεράπευσας,
ἐνεργουμένους ὅσιε,
τῇ ταπεινώσει σου,
καὶ ἱεραῖς σου εὐχαῖς,
διὸ νῦν παρίστασαι,
τῷ θείῳ βήματι,
τοῦ Παντάνακτος,
καθικετεύων πάντοτε,
ὑπὲρ πάντων τῶν σῶν φίλων.

Θεοτοκίον.

Πᾶσα Δέσποινα,
ἢ οἴκουμένη μέλπει σε,
καθάπερ εἶρηκας,
καὶ προσκυνεῖ τὴν μορφήν,
τοῦ σοῦ εἰκονίσματος,
τὴν χαριτόβρυτον.
Σὺ γὰρ γέγονας,
τῷ τόκῳ σου ἡ σῴτειρα,
παντὸς γένους τῶν ἀνθρώπων.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου δεῦτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἐτέλεις ἐν δάκρυσιν,
τὸ τοῦ Κυρίου δεῖπνον πανεύφημε,
Ἱερώνυμε πάτερ,
ἐν μετοχίῳ τῆς Ἀναλήψεως,
ὑπὲρ τῶν σῶν μνημονεύων ἐκάστοτε,
ἵνα ῥυσθῶσιν ἐχθροῦ,
τοῦ πολεμήτορος.

Ὁ βίος σου ἅγιος,
ἀλλ' ἐξ ἴσου σοφὸς καὶ ὁ λόγος σου,
ἐπεγνώσθη ἐν πᾶσι,
τοῖς ἐρχομένοις πρὸς σὲ Ἱερώνυμε,
καὶ ἐκζητοῦσι τὴν σὴν χειραγώγησιν,
τὴν προστασίαν τὴν χάριν καὶ δύναμιν.

Νομίμως ἐξήσκησας,
τῶν ἀσωμάτων σεμνὸν ἐπάγγελμα,
Ἱερώνυμε πάτερ,
ἐν κοινοβίῳ θείῳ τοῦ Σίμωνος,
καὶ διαπρέψας ἐν τούτῳ ἐν τούτῳ ἡγούμενος,
ὡς καὶ πατὴρ μοναστῶν,
σὺ ἀναδέδειξαι.

Θεοτοκίον.

Οἱ δοῦλοί σου ἔγνωμεν,
 σὲ ἀρωγὴν ἐλπίδα καὶ σύμμαχον,
 ἐν δεινοῖς προστασίαν,
 ἀμαχωτάτην Παρθένε δύναμιν,
 καὶ γηγενῶν τὴν φρουρὸν καὶ ἀσφάλειαν·
 σὺ γὰρ ἐτέξω Χριστόν,
 Ἄιμακάριστε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου πρῶτος

ᾠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἦρθης πρὸς τὸ ὕψος τῶν ὀσίων,
 καὶ ᾤκησας Ἱερώνυμε μακάριε,
 ἐν τοῖς τούτων δόμασι,
 διὸ νῦν παρίστασαι,
 τῷ θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος,
 καὶ ἱκεσίαις σου,
 ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων πρεσβεύεις,
 τῶν ἐπιτελούντων τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.

Μέμνησο ἐν τοῖς ἐπουρανόις,
 ἡμῶν τῶν ἱκετῶν σου Ἱερώνυμε,
 τῶν ἐν περιστάσεσι,
 καὶ πολλαῖς κακώσεσι,
 ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος,
 ὁμοῦ καὶ θλίψεσι,
 ἐν γῆ τὴν βιοτὴν διαγόντων,
 ἵνα ἐγκαρδίως Χριστόν δοξολογῶμεν.

ᾧ τῆς σῆς κοιμήσεως θεόφρον,
 ἐν μέσῳ τῶν Ἀθηνῶν ὡς ἄλλος ἥλιος,
 ἔλαμψας καὶ ἠΰγασας,
 πλήθη τῶν συνόντων σοι,
 καὶ ἐπὶ σὲ τὸ λόγιον,
 τοῦ Ἀρχιποίμενος,
 Σωτῆρος, ἐπληρώθη παμμάκαρ,

ὅτι ὡσπερ φάος,
οἱ δίκαιοι φανοῦσι.

Θεοτοκίον.

Νῦν τῶν γηγεγῶν χορεῖται πᾶσαι,
λατρεύουσι τὸν σὸν τόκον Ἄειπάρθενε,
καὶ σὲ μακαρίζουσι,
ὅτι μήτηρ γέγονας,
τῇ συνεργείᾳ Πνεύματος,
τοῦ Λόγου Δέσποινα,
Πατὴρ τοῦ ἀγεννήτου ἀσπόρου·
ὦ τῆς σῆς λοχείας,
τῆς ὑπὲρ φύσιν Μῆτερ.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου δεῦτερος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σεσοφισμένος γέγονας,
Παρακλήτου τῇ χάριτι,
πυκνῶς ἐπιστέλλων,
τοῖς σοῖς τέκνοις γράμματα,
ὡς τὸ πάλαι ἔπραττον,
οἱ τῶν Πατέρων μέγιστοι·
διὸ καὶ ἐκ πλάνης,
καὶ παθῶν θανασίμων,
ἐξήρπασας παμμάκαρ,
πολλοὺς ἐκ τῶν ἀνθρώπων,
ὀρθῶς καθοδηγήσας,
πρὸς τρίβον τοῦ Κυρίου.

Ἰερωνύμου σήμερον,
ἡγουμένου τῆς Σίμωνος,
ἡ πάμφωτος μνήμη,
καὶ λαμπρὰ πανήγυρις,
ἀνέτειλεν ἅπασι,
χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν,
οὗτος γὰρ αἶψι,
ἐκδυσωπῶν τὸν Δεσπότην,

ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πάντων,
τῶν τιμώντων τὴν μνήμην,
αὐτοῦ τε καὶ τὸν βίον,
ἐν ὕμνοις ἑορτίοις.

Ὁλοκαρδίως σύλλογος,
μοναστῶν ἐν τῷ Ἄθωνι,
τὴν μνήμην σου πάτερ,
ὡς καὶ τὰ ἐπίλοιπα,
νηστείαν καὶ ἄσκησιν,
καὶ ὀφθαλμῶν σου δάκρυα,
διάκρισιν θείαν,
καὶ προόρασιν μάκαρ,
πτωχῶν ἐπικουρίαν,
καὶ πεσόντων ἐν λάκκῳ,
θεόφρον βοηθείας,
σεμνῶς ἐξιστοροῦσιν.

Θεοτοκίον.

Νενοσηκότες Δέσποινα,
ἐκ πολλῶν παραβάσεων,
ἀμαρτάδων παντοίων,
τῆς ψυχῆς καὶ σώματος,
ὑπάρχοντες ἅπαντες,
οἱ σοὶ ἰκέται κράζομεν,
μὴ παύση εὐχαῖς σου,
ἰατρεύουσα πάντα,
νοσήματα καὶ πάθη,
τὰ ἔλκη τῆς ψυχῆς μου,
ἰάτειρα γὰρ ὦφθης,
ἡμῶν τῶν δυστυχούντων.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου πρῶτος.

Ῥδὴ θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Ἰασιν βροτοῖς,
τὰ σὰ θεῖα λείψανα,

πάτερ παρέχουσι,
νόσους θεραπεύουσιν,
ἐνεργουμένων δίδωσιν ἴασιν,
καὶ τῶν δαιμόνων παύουσι,
πᾶσαν ἐνέργειαν,
καὶ καμνόντων,
ἅγιε χαρίζουσι,
τῆς ψυχῆς στηριγμὸν Ἱερώνυμε.

Ὡσπερ θησαυρόν,
ἐν Ἄθῳ ἢ μάνδρα σου,
ὦ Ἱερώνυμε,
ἔχει τὰ ὀστέα σου,
χαρίζει μύρα,
πάτερ βλυστάνοντα,
καὶ τοῖς πιστοῖς παρέχοντα,
ψυχῆς τὰ πρόσφορα,
καὶ εἰρήνην,
ἅγιε πανθαύμαστε,
τῶν ὀσίων Πατέρων ὁμότηε.

Ἡ σεπτὴ μονή,
τοῦ Σίμωνος ἅγιε,
καὶ τὸ μετόχιον,
θείας Ἀναλήψεως,
ἐν ταῖς Ἀθήναις πανηγυρίζουσι,
ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου,
ἐκδιηγούμενοι,
τὰ σημεῖα,
καὶ πολλὰ σου θαύματα,
τοὺς σοὺς λόγους καὶ βίον τὸν ἄριστον.

Θεοτοκίον.

Λῦσον Μαριάμ,
ταῖς ἱκετηρίαις σου,
πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον,

τόκον σου καὶ Κύριον,
 ἀμπλακημάτων ἐμῶν τὸν σύνδεσμον,
 ἵνα σεμνὴ ἐλεύθερος,
 πάσης στενώσεως,
 ἀνακράζω,
 χαίροις παμμακάριστε,
 Θεοτόκε Ἄγνη Ἄειπάρθενε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου δεύτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἴδεῖν κατηξιώθης ἐν οὐρανοῖς,
 ὁμοίως καὶ ἐν γῆ Ἱερώνυμε,
 ὄψιν Θεοῦ,
 φθάσας εἰς τὸ ἄκρον τῶν ἀγαθῶν,
 τῆς θεοπτίας ὄσιε,
 ἐξ οὗ καὶ ἐπεθύμεις διακαῶς,
 μονὰς τοῦ παραδείσου,
 Πατὴρ Θεοῦ ἀνάρχου,
 καθὼς ὁ Κύριος προέφησε.

Ὡς πάλαι οἱ Πατέρες θεοειδεῖς,
 δι' εὐχῶν καὶ δεήσεων ἅπαντες,
 καὶ νηστειῶν,
 ἔφθασαν γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς,
 τοῖς ἀσκουμένοις πρότυπα,
 καὶ τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ ὑπογραμμός,
 τῷ βίῳ σου ὁμοίως,
 ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις,
 ὦφθης παμμακάριε Ἱερώνυμε.

Ἡ θήκη τῶν ὀστέων σου ποταμός,
 ἀνεδείχθη ἰάσεων ὄσιε,
 καὶ χορηγός,
 χαρισμάτων πάτερ ὑπερφυῶν,
 στηρίζουσα τοὺς πίπτοντας,
 καὶ τοὺς ἀλγουμένους ἐν τῇ ψυχῇ,
 καὶ πάντας τοὺς αἰτοῦντας,

παθῶν τὴν ἰατρείαν,
Ἀρχιμανδρῖτα Ἱερώνυμε.

Θεοτοκίον.

Λιμὴν καὶ προστασία ἀμαρτωλῶν,
καὶ ἀλγούντων τὸ ἄμισθον ἴαμα,
ἄρτος πτωχῶν,
τῶν ἀπηλπισμένων καταφυγή,
τῶν εὐσεβῶν κραταίωμα,
καὶ τῆς οἰκουμένης ὁ στηριγμός,
Πανάχραντε Παρθένε,
τῷ σῶ Ὑῖῳ ἐγένου,
διὸ καὶ πάντες σε γεραίρομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐν Ἄθῳ πάτερ ἔστησας,
τῶν παθῶν τὴν πλημμύραν,
τῇ σταθηρᾷ ἀσκήσει σου,
ταῖς εὐχαῖς ἐγκαρδίαις,
καὶ τοῦ νοῦς ἀτυφία,
Ἱερώνυμε μάκαρ·
διὸ καὶ πρὸς ἀπάθειαν,
ὡς οἱ πάλαι πατέρες,
κατασταθεῖς,
μοναστῶν ἐγένου τοῦ βίου τύπος,
καὶ κοσμικῶν παράδειγμα,
ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις.

Καὶ τῆς ἑορτῆς ἢ τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Τὰς μητρικὰς ἐφάπλωσον,
πρὸς Υἱόν σου παλάμας,
καὶ σωστικαῖς πρεσβείαις σου,
τὸν λαόν σου ὁδήγει,
πρὸς τὴν ὁδὸν σωτηρίας,

Θεοτόκε Παρθένε·
 σὺ γὰρ ἐφάνης σώτειρα,
 οἰκουμένης ἀπάσης,
 ἐκ τῶν δεινῶν,
 τῆς δουλείας Μῆτερ τοῦ βροτοκτόνου·
 διό σε μακαρίζομεν,
 εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σίμωνος Πέτρας ἡ μάνδρα,
 σήμερον τέρπεται,
 καὶ ἐν Ἀθήναις ταύτης,
 τὸ μετόχιον χαίρει,
 τελοῦντες τὴν σὴν μνήμην περιχαρῶς,
 Ἱερώνυμε ὄσιε·
 σὺ γὰρ ἐσχάτως ἐδείχθης πολυειδῶς,
 τῶν πιστῶν πατήρ φιλόστοργος.
 Ἀσκητικῶς ἐν τῷ ὄρει,
 βιώσας ἅγιε,
 παθῶν τὰς ἐξεγέρσεις,
 καὶ νοδὸς τὰς ἐπάρσεις,
 ἀνδρείως ἐταπείνωσας τοῦ Χριστοῦ,
 καὶ καλῶς ἀντεισήγαγες,
 ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὄσιε ἀρετάς,
 Ἱερώνυμε μακάριε.

Ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐφάνης,
 πατήρ φιλόστοργος,
 ἀλείπτῃς τῶν σῶν τέκνων,
 καὶ διδάσκαλος θεῖος,
 τῆς πίστεως θεόφρον τῆς ἀληθοῦς,
 τοῦ Χριστοῦ Ἱερώνυμε,

διὸ μὴ παύση πρεσβέων διηνεκῶς,
ὕπερ τούτων ἀξιάγαστε.

Τὰ σὰ ὀστέα ὡς ὄλβον,
ὄντως κατέχομεν,
ἐν τῇ σεπτῇ Μονῇ σου,
Ἱερώνυμε πάτερ,
καὶ ταῦτα ἀσπαζόμενοι εὐλαβῶς,
ἐξαιτοῦμεν τὴν χάριν σου,
καὶ τῆς σαρκὸς νοσημάτων,
ὡς καὶ ψυχῆς,
θεραπείαν καὶ τὴν ἴασιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀσκητικῶς ἐπὶ τῆς γῆς βιώσας,
τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ διετήρησας,
καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ Χριστοῦ ἐτίμησας.
Ἐκ βραχείας γὰρ ἡλικίας τὸν νοῦν σοφίσας,
ἐπὶ τὸν Ἄθωνα ἔδραμες,
γεγονῶς ὑπήκοος τῆς Παρθένου Μαρίας.
Ἄνυψωθεὶς δὲ τῷ πνεύματι καὶ περιβληθεὶς,
τῆς ἱερωσύνης τὴν στολὴν,
ἐν μέσαις Ἀθήναις ἐκ τοῦ ὄρους κατελθὼν,
τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ ἐκατήχησας,
τοῖς λόγοις καὶ τοῖς σοῖς χαρίσμασι,
ὁδηγήσας πολλοὺς εἰς μετάνοιαν καὶ ὁδὸν σωτηρίας,
ὕπερ ὧν μὴ παύση πρεσβέων,
πάτερ Ἱερώνυμε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ
καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου ἡ γ' καὶ ἡ στ' ᾠδή.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον
τῆς 5ης Δεκεμβρίου (ὁσίου Σάββα).

Κοινωνικόν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούια.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις ἀσκουμένων ὑπογραμμός,
τοῦ Ἄθωνος κλέος,
Ἀθηναίων ἡ χαρμονή,
χαίροις τῶν ὁσίων,
προσθήκη λαμπροτάτη,
καὶ Σίμωνος ἡγῆτορ,
ὦ Ἱερώνυμε.

